

Ihanet takılar

(Прелести измены)

Contacts:

Valentin Krasnogorov:

Tel. (7)-951-689-3-689 (WhatsApp.)

(972) 53-527-4146, (972) 53-527-4142

e-mail: valentin.krasnogorov@gmail.com

<http://krasnogorov.com/english/>

<http://krasnogorov.com/>

«GENÇ HANIMEFENDİ ZİYARETİ». (Визит молодой дамы).....	2
«DUET». (Дуэт).....	11
«BİZ NEREDEYSE KAVGA ETMİYORUZ». (Мы никогда не ссоримся)	16
«KADININ DADERİ» (Женская доля).	22

«GENÇ HANIMEFENDİ ZİYARETİ». (Визит молодой дамы)

SEVGİLİSİ: Merhaba.

EŞİ: İyi günler.

SEVGİLİSİ: Habersiz geldiğim için özür dilerim, umarım sizi rahatsız etmiyorum.

EŞİ: Kimsiniz?

SEVGİLİSİ: Sigortacıyım. Az önce sigortayla ilgili komşunuza bilgi verirken kendi kendime: "diğer kapıları da çalıyım, belki yeni müşteriler bulurum" dedim. Sizden hiç bir beklentim yok, sadece beni biraz dinlemenizi istiyorum. Eğer şimdi müsait değilseniz başka zaman gelebilirim.

EŞİ: Yo, neden olmasın, şimdi müsaitim sizi dinleyebilirim. Böyle buyurun.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Beni içere alacağını tahmin bile edemezdim.

EŞİ: Buyurun oturun. (düşünce) Buraya gelmesi ne büyük küstahlık! (sesli) Evet, bana nasıl bir teklifte bulunacaksınız?

SEVGİLİSİ: Gördüğüm kadarıyla daireniz çok güzel. (düşünce) Daire gerçekten fena değil. Bırakmak yazık olur. (sesli) Daireniz sigortalı mı?

EŞİ: Hayır.

SEVGİLİSİ: Ama neden, bu çok riskli?

EŞİ: Bunu henüz düşünmedik.

SEVGİLİSİ: Keşke düşünseydiniz. Çünkü dairenize hırsız girebilir, yangın çıkabilir, su basabilir, yada sizin yüzünüzden komşunuzun dairesine su basabilir. Her şey olabilir.

EŞİ: Bugüne kadar olmadı.

SEVGİLİSİ: (düşünce)Sanırım o hiç bir şey anlamadı. (sesli) Talihsizlikler bizi bir adım illerde bekleyip hiç tahmin etmediğimiz yerde ve beklemediğimiz bir anda başımıza bela olabilir.

EŞİ: Doğrudur. Bugün de beklemiyordum.

SEVGİLİSİ: Peki, ne dersiniz?

EŞİ: Bazı belalardan sigorta da koruyamaz.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Bununla ne demek istiyor? (sesli) Sigorta beladan korumaz, ama kolay atlarmaya yardım eder. Daire tamir olur, zarar kapanır, sağlık tedaviyle düzelir.

EŞİ: (düşünce) O gerçekten sigortacı mı numara mı yapıyor? (sesli) Diyelim ki sigorta yaptırmaya karar verdik. Nasıl yapılır?

SEVGİLİSİ: Baştan sigorta poliçesi düzenleniyor ve eşya listesi yapılıyor.

EŞİ: Madem öyle, hemen yapalım.

SEVGİLİSİ: Siz galiba çay içiyordunuz ve ben sizi böldüm, affedersiniz. Siz rahat rahat çayınızı için, ben bir köşede beklerim.

EŞİ: Beklemenize gerek yok, siz de benimle çay içebilirsiniz.

SEVGİLİSİ: Size zahmet olmasın...

EŞİ: Hiç zahmet olmaz, bir fincan çıkaracağım o kadar.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Her şeyin bu kadar olumlu gelişeceğini beklemiyordum. Onun hiç bir şey anlamadığını düşünüyorum.

EŞİ: (düşünce) Çekici bir kadın olduğunu kabul etmem lazım. Onun gibi kadınları erkekler beğenirler. Saçı başı, elbisesi - her şey olması gerektiği gibi. Durum sandığımdan daha kötü. (sesli) Çayın yanında bal mı reçel mi alırsınız?

SEVGİLİSİ: Teşekkür ederim hiç bir şeye gerek yok. Genelde çayın yanında tatlı bir şey almıyorum.

EŞİ: (düşünce) Diyet uyguluyor. Doğru da yapıyor. Fiziki maa lesef kusursuz. Yüzü de hoş. Sadece makyaj çok fazla. Genelde bekar kadınlar bu şekilde boyanırlar.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Hayret. O karısına hep paçoz ve gudubet der, ama o meğrese gayet sempatik bir kadınımış. Kendine daha iyi bakabilirdi doğrusu, ama o şu anda evinde ve güzel görünmesine gerek yok. (sesli) Hem çay içip hemde işimize bakabiliriz. Kaç odanız var?

EŞİ: (düşünce) Numara yapıyorsun. Buraya bir kereden fazla geldiğinden eminim. (sesli) Üç.

SEVGİLİSİ: Siz odaların metre karnelerini hatırlıyor musunuz?

EŞİ: Hayır, tabi ki. Ama bir yerde dairenin planı vardı. Burada her şey yazıyor.

SEVGİLİSİ: Çok güzel.

EŞİ: (düşünce) Buraya yerleşmeyi düşünüyormuş gibi dairenin planı dikkatlice inceliyor.

SEVGİLİSİ: Burası anladım kadarıyla salon. Burası çok konforlu. Zevkiniz harika.

EŞİ: Teşekkür ederim.

SEVGİLİSİ: Diğer odalara göz atabilir miyim?

EŞİ: (düşünce) Bunun için geldiğini düşünüyorum. Neyse, bak. (sesli) Tabi ki evet, buyurun.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Bu durumu nasıl çözeceğim? İyi ki kimi içeri aldığını tahmin edemiyor. Yoksa çay teklif etmezdi.

EŞİ: Mutfakla başlayalım.

SEVGİLİSİ: Neden mutfakla başlıyoruz? Yemek yapmayı seviyor musunuz?

EŞİ: Elbette! Ailem ve kocam var. (düşünce) Açıkçası yemek yapmayı sevmiyorum. Ama bunu bilmesine hiç gerek yok. (sesli) Ama sebep bu değil. Ben geleneksel bir insanım, mutfakın sadece yemek piştiği yer değil - evin kalbi olduğuna inanırım. Ve ailenin beraber geçirdiği en değerli zamanları mutfakta geçtiğine inanırım. Mutfakta basit ama samimi sohbet ederiz.

SEVGİLİSİ: Yatak odasında değil de, mutfakta mı?

EŞİ: Yatak odasında sohbetler farklı olur. Neden duruyorsunuz? İstiyorsanız girin.

SEVGİLİSİ: Sadece bir dakikalık.

EŞİ: Onun buraya uğramış sıradan bir sigortacı olduğunu inandığımı düşünüyorum. Onları beraber dördüğümü bilmiyor ki.

SEVGİLİSİ: Mutfağımız çok hoş, sade ve kullanışlı. Ve çok temiz. Siz harika bir ev hanımısınız.

EŞİ: Teşekkür ederim. (düşünce) Sen tabi ki beni, pis, dağınık ve pasaklı görmek isterdim.

SEVGİLİSİ: Onun anlattıklarına göre o şirret ve pasaklıymış, ama o aslında evine iyi bakan kültürlü bir kadıymış. Durum sandığımdan daha kötüyümüş. (sesli) Bu kapının arkasında hangi oda var?

EŞİ: Kızımın odası.

SEVGİLİSİ: Kaç yaşında?

EŞİ: (düşünce) Bilmediğini göstermeye çalışıyor. (sesli) Fotoğrafını gösterebilirim. Bu bizim aile albümümüz, bakın.

SEVGİLİSİ: Çok tatlı.

EŞİ: Onun sağlık sigortasını da siz yapmanız. Biz onu çok seviyoruz. Özellikle kocam kızımıza gönülden bağlı. Doğasında var, kocam çok aileci.(düşünce) Hiç de aileci değil. Kızımız büyüdüğü için artık eğlenceli oyuncak olmadığı için onunla hiç ilgilenmiyorum.

SEVGİLİSİ: (düşünce) O fazlasıyla konuşkan ve nazik. Benim kim olduğumu biliyor mu acaba? O zaman neden beni kovmadı?

EŞİ: Burada kızımız iki yaşında.

SEVGİLİSİ: Çok güzel.

EŞİ: Bunlar da bizim düğün fotoğraflarımız. Bakın bu fotoğrafta nikahtan sonraki ilk öpüşmemiz.

SEVGİLİSİ: Çok güzel.

EŞİ: Balayımızı İtalya'da geçirdik. Burada Neapoli'deyiz. Aradan seneler geçti, ama balayımızın hala devam ettiğini hissediyorum.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Artık bildiğinden eminim. Böyle olmasaydı bana aile mutluluk tablosunu sergelemezdi.

EŞİ: Ama işimize dönelim. Onun sağlık sigortasını yapacak mısınız?

SEVGİLİSİ: Hayır, ben sadece taşınmaz gayrimenkuller ile ilgileniyorum. Ama isterseniz başka sigortacı tavsiye edebilirim.

EŞİ: Teşekkür ederim, gerek yok. Kocamın tanıdık bir sigortacısı vardı galiba.

SEVGİLİSİ: Bu ima. Demek ki beni tanıyor. Biri ihbar mı etti? Dünya da iyi insan çok ya - herkes karışmaya ve zarar vermeye bayılır. Yada beni bir yerde görmüş olabilir mi ? Ne zamandan beri benim varlığımı biliyor acaba?

EŞİ: (düşünce) Senin var olduğunu çok önceden, seni görmeden önce öğrendim. Ne zaman biliyor musun? Kocam işten eve geç gelmeye başladığında, daha önce hiç olmayan iş görüşmeleri ve toplantıları çıktığında, evde sıkılmaya başladığında, telefon açmak için başka odaya çıktığında, benimle gündüz nazik, gece ise soğuk olduğunda, işte o zaman öğrendim.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Beni mağazadaki iç çamaşırları gibi inceliyorsun. Muhtemelen sana fazla çekici geldim. Olsun. Senin gibi rüküş olmaktan daha iyi. (sesli) Onunla tanışıyor musunuz?

EŞİ: Kiminle?

SEVGİLİSİ: Sigortacıyla.

EŞİ: Onu gıyaben tanıyorum. (düşünce) Artık yüz yüze de tanıştık. (sesli) Niçin onu tanıyım?

SEVGİLİSİ: Kocanızın tanıdıklarını merak etmiyor musunuz?

EŞİ: Zerre kadar merak etmiyorum.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Özensiz konuşma tarzıyla aslında korkuları ve merakını saklıyorsun. Sizce o gerçekten aşık olamaz mı?

EŞİ: Olabilir. Aşk gelip geçer, ama eşler kalır. (düşünce) O muhtemelen, her şey hallolmuş ve yarın beni bırakır gider diye düşünüyor. Hiç sanmıyorum.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Sanırım hiç şansım yok. Hayatta onu bırakmaz. (sesli) Eş sonsuza kadar eş kalmayabilir. İstatistiklere göre evliliklerin yarısı boşanmayla bitiyormuş.

EŞİ: (düşünce) O haklı, evliliğimiz pamuk ipliğine bağlı olduğunu ben de biliyorum. (sesli) Bu istatistikler bizim için geçerli değil. Biz diğer kısmındayız.

SEVGİLİSİ: Diğer kısmın da üçte ikisi - mutsuz.

EŞİ: Öyle mi diyorsunuz?

SEVGİLİSİ: Ben değil, istatistikler.

EŞİ: Bu istatistikler beni korkutmuyor. Biz on beş yıldır evliyiz.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Birbirinden bıkmak için ideal. Ayrılık zamanı gelmiş.

EŞİ: (düşünce) Onu çözdüğümü anladı galiba, ve beni kızdırmaya çalışıyor. (sesli) Şimdi yatak odamızı gösteriyim. (düşünce) Aynı zamanda tepkisinden daha önce buraya girip girmediğini anlayacağım. (sesli) İşte bakın.

SEVGİLİSİ: Yatak odanız - göz alıcı.

EŞİ: (düşünce) Yapmacık gülümsemesine göre buraya daha önce girmedi. Bu fikir az da olsa beni teselli etti. Yoksa kendi yatağımdan nefret ederdim. Ya da o ustalıklı numara mı yapıyor? (sesli) Burada çok edepli olmayan tablolar asılı. Orada, yatağın yanında görüyor musunuz? Onları dikkate almayınız lütfen. Kocam yatak odamızın havasını erotik olmasını istedi.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Belli ki onu tahrik edemiyorsun. Resimleri asmak zorunda kalıyorsun.

EŞİ: Yatak odası takımı, İtalyan galiba. Yatak çok geniş ve rahat. Ve çok pahalı. Listenize not alın.

SEVGİLİSİ: Ben her şeyi hatırlarım.(düşünce) Beni bilinçli bir şekilde iğneliyor. Kendimi asla belli etmemem lazım. Gülümsemek, sürekli gülümsemek. (sesli) Mobilyalar muhteşem.

EŞİ: Evet, biz de çok beğeniyoruz. Kocam bunları titizlikle seçti. Ortamın güzel ve samimi olmasını istedi. Siz de kadın olarak karı koca ilişkilerinde yatağın ne kadar büyük rol oynadığınızı biliyorsunuzdur.

SEVGİLİSİ: Tabi ki, çok iyi biliyorum. (düşünce) Bir iğne daha. (sesli) Sizce onun fiyatı ne?

EŞİ: Bilmiyorum Kocam almıştı. Ona sorup sizi bilgilendiririm. Siz telefon numaranızı verirsiniz değil mi?

SEVGİLİSİ: (düşünce) Sen her şeyi hesaplayan, zeki bir cadıydın. (sesli) Hiç rahatsız olmayın, ben kendim ararım.

EŞİ: Teşekkür ederim. Neden çay içmiyorsunuz? Ben doldurayım, demi nasıl olsun koyu mu açık mı?

SEVGİLİSİ: Teşekkür ederim, açık daha iyi. Demli çay uyku kaçıtır.

EŞİ: Bana sorarsanız, benim uykum çok iyi.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Ama göz altı torbaların var bir de komodinin üzerinde uyku ilacı. (sesli) Yatak odasını yazdım, salonu da, orası gördüğüm kadarıyla balkon?

EŞİ: Evet, parka bakıyor.

SEVGİLİSİ: Manzara harika. Daireniz güzel.

EŞİ: Evet dairemiz güzel, ama ona sahip olmak kolay olmadı. Onu alabilmek için kocamın çok çalışması gerekti. Ama şimdi bu evde çok mutlu ve asla değiştirmeyi düşünmüyorum.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Bu ima bile değil - direk söylüyor. Bunu dikkate almam lazım.

EŞİ: (düşünce) Yoksa küçük hanımın içi mi kararmış...Eşi bırakıp gitmek kolay ama daire...bunu hesaplayamamış.

SEVGİLİSİ: Daire sizin mi eşinizin mi üzerinde?

EŞİ: Daire mi? Ne fark eder? Her şeyimiz ortak. Niçin soruyorsunuz?

SEVGİLİSİ: Sigorta şirketi kime tazminat verecek bilmeli, mesela deprem olduğunda, su bastığında, yangın çıktığında, soygun olduğunda, boşanmada ve onun gibi felaket durumlarda.

EŞİ: Size tekrar söylüyorum Her şeyimiz ortak. (düşünce) Bu soruyu avukatıma sorayım.

SEVGİLİSİ: (düşünce) O tüm gücüyle yuvasının, hiç kimsenin yıkamayacağını ve girilemeyecek bir kale olduğuna inandırmaya çalışıyor. Bunlardan hangisi doğru, hangisi yalan acaba...

EŞİ: Çayınıza dokunmadınız bile. Belki biraz konyak?

SEVGİLİSİ: Teşekkür ederim, içki içmiyorum.

EŞİ: Ben gene de masaya koyayım. Dairede mobilya dışında başka ne sigortalandır?

SEVGİLİSİ: Değerli şeyler.

EŞİ: Mesela?

SEVGİLİSİ: Mesela pahalı televizyon, bilgisayar, kürk...

EŞİ: Kürklerim yok. Ama çok pahalı iç çamaşırlarım var. İşte, bakın. Çok seksi bir parça, çok güzel değil mi? Kocam Fransa'dan getirdi.

SEVGİLİSİ: Çok güzel parça, ve çok pahallı, belli. (düşünce) Ama bana Fransa'dan hiç bir şey getirmedi. Gerçek erkek öyle olurmuş: her şeyden önce evi.

EŞİ: Kocam genel olarak hediye etmeyi çok sever.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Hiç te değil. (sesli) Genelde kocalar eşine karşı bir suç işlediğinde, yani suçlu hissettiklerinde hediye alırlar.

EŞİ: İstedığı kadar suçlu hissetsin, yeter ki hediyeleri alsın. Bu parça kaç para olabilir sizce?

SEVGİLİSİ: Ancak iç çamaşırları kullanılmamış ise fiyata dahil. Onu hiç giydiniz mi?

EŞİ: Elbette, hem de çok kez. Kocam onu hep giymemi ve hemen çıkarmamı istiyor, anlarsınız işte...

SEVGİLİSİ: (düşünce) O benimle dalga geçiyor.

EŞİ: Biraz da mücevherlerim var, altın, pırlanta...

SEVGİLİSİ: Ve tabiki bunları da kocanız aldı?

EŞİ: Herhalde, sevgilim değil, sevgilim olsaydı çok beklerdim.

SEVGİLİSİ: Doğrudur.

EŞİ: Mücevherleri de sigortalatsam mı?

SEVGİLİSİ: Onları takıyor musunuz, yoksa kasada mı saklıyorsunuz?

EŞİ: Tabi ki takıyorum. Kocam takılarımı saklamam için almıyor, takmam için. Toplumda iyi görünmem hoşuna gidiyor.

SEVGİLİSİ: Takılan mücevherler sigortalanmaz. Anladığım kadarıyla kocanız harika biriymiş.

EŞİ: Hiç şikayetim yok. Ya siz, evli misiniz?

SEVGİLİSİ: Ben mi? Elbette... Öyle diyebiliriz.

EŞİ: Ya da diyemeyiz?

SEVGİLİSİ: Yada diyemeyiz...

EŞİ: (düşünce) Yazık. Demek ki ona bir koca lazım. Kendi kocası yada başkasının Kocasını fark etmez. (sesli) Evli misiniz, değil misiniz?

SEVGİLİSİ: Erkek arkadaşım var. O kocam sayılır.

EŞİ: Sizin mi kocanız sayılır, başkasının mı?

SEVGİLİSİ: Ortak diyebiliriz.

EŞİ: Kiminle ortak?

SEVGİLİSİ: Onun karısıyla.

EŞİ: Durum çok karışık ve zor.

SEVGİLİSİ: Hayat zaten zor.

EŞİ: Madem çay içmiyorsunuz, siz formu doldururken ben fincanları kaldırayım.

SEVGİLİSİ: Elbette. (düşünce) Bak ya "nikahlı karısı". Gururlu olmak için bu bir sebep değil. Ben de isteseydim çoktan biriyle evlenirdim.

EŞİ: (düşünce) Ben isteseydim çoktan birinin sevgilisi olabilirdim. Görüşmelere, günlük sıkıntılardan uzak gelirdim; şefkatli, ateşli, biraz gizemli, senin gibi olurdum - ve karısından daha iyi olduğumu düşünürdüm.

SEVGİLİSİ: (düşünce) İstedğin kadar söyle, ama gene de sen onun günlük rutininin, ben ise onun bayramıyım.

EŞİ: (düşünce) Sen sadece beni kıskanıyorsun. Sonuçta ortak neyiniz var ki? Sadece yatak. Bu yeterli değil, ve sen bunu biliyorsun. Haftada sadece 15 dakika. Belki de bu 15 dakika sizin için bayram, ama insanın hayatı bayramlarla geçmiyor, rutinleri de var. Ortak iş, hayat, ev, çocuklar, akraba, para, eşya, planlar, gelecek, geçmiş - her şeyimiz ortak. Sizin ise ortak hiç bir şeyiniz yok.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Sen bir de, ortak zincir, ortak kayış, ortak boyunduruk, ortak yemlik, onları saymadın.

EŞİ: (düşünce) Ortak kayış ta bir arada tutabilir. Ve sen onun bayramı değilsin, sadece eğlencesisin. Gizli sevgili olmak restoranda mum ışığında akşam yemeyi yemek değildir - nadir ve kısa başkasının dairesinde yada bir saatliğine kiralık otel odasında sevişmektir.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Görüşmelerimiz nadir olsalar da, nadir oldukları için bizi daha da mutlu ediyorlar.

EŞİ: (düşünce) Zehirle karışmış mutluluk - mutluluk değildir. Yalanla mutlu olmak - mutluluk değildir. Başkasının mutsuzluğuyla mutlu olmak - mutluluk değildir.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Belli ki mutluluk senin için - seni sevmeyen kocaya yaşamaktır. Sana acıyorum.

EŞİ: (düşünce) Kendine acı. Senden bıktığından eminim, ve sana acıdığı için seni bırakmıyor. Çünkü o dürüst biri. (sesli) Affedersiniz biraz daldım. Siz istemediniz, ama gene de bir kadeh doldurayım.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Duygularına hakim, kendini çok iyi tutuyor...o beni seviyor bu tartışmasız. Ama karısını da seviyor. Yada onu değil - evini, yaşam tarzını, geleneklerini seviyor. O burada biraz sıkılsa da kendini rahat hissediyor. Hayır, o hiç bir zaman karısından ayrılmaz. Benim hiç şansım yok. (sesli) Aslında biraz içebilirim. Siz neden içmiyorsunuz?

EŞİ: Ben memnuniyetle size katılırdım, ama bana içmek yasak.

SEVGİLİSİ: Neden?

EŞİ: Benim bebeğim olacak.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Bu ne demek?

EŞİ: (düşünce) Beti benzi attı.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Tabi ki yalan. Ya da kim bilir... (sesli) Tebrik ederim. Erkek mi kız mı?

EŞİ: Daha bilmiyoruz. Kocam erkek olmasını istiyor.

Erkek çocuğumuz olana kadar durmayacağını söyledi.

SEVGİLİSİ: Umarım durmayacaktır.

EŞİ: Ben de umarım.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Beni kolay içeriye aldığı için çok sevinmişim, ama şimdi anladım: o beni aşağılamak için içeriye almış.

EŞİ: (düşünce) Evli kadının evine gelmenin ne demek olduğunu sana gösteririm. (sesli) Bir kadeh daha?

SEVGİLİSİ: Olur. Bir kaç kadeh te olur.

EŞİ: (düşünce) Bu kadın alkolik olabilir mi?

SEVGİLİSİ: (düşünce) Beni paçavra gibi silip attı. Kocasıyla yattığını bildiği halde, kendine karşı kocasının sevdasından bahsediyor. Sesimi çıkaramıyorum diye durumu kullanıyor. Ya Her şey olduğu gibi, detaylı anlatırsam? Çünkü anlatacaklarım var, o zaman nasıl gülümseyeceksin bakalım.

EŞİ: (düşünce) Onu çok kızdırmamam lazım, yoksa dayanamayıp kavga çıkaracak, kocamı da "ya o ya ben" diye bir seçim yapmak zorunda bırakacak. Ve sonuç hiç belli olmaz. (sesli) Konyağı kaldırayım artık. Siz iş başındasınız sonuçta.

SEVGİLİSİ: Elbette. (düşünce) Kendime hakim olmam lazım, yoksa sonuç hiç belli olmaz.

EŞİ: (düşünce) Hiç bir şey dile getirilmediği sürece hiç bir şey olmamış sayılır. Biz sadece dairenin sigortasını konuşuyoruz. Önemli olan tartışmaya başlamamak, ona da tartışmaya izin vermemek. Yoksa Her şeyi kaybetme riski var.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Önemli olan tartışmaya başlamamak, ona da tartışmaya izin vermemek. Yoksa Her şeyi kaybetme riski var.

EŞİ: (düşünce) O patlamadan önce onu yollamam lazım. (sesli) Şimdi, her şeyi gördükten sonra hemen sigortayı yapalım mı?

SEVGİLİSİ: Siz hemen ödeme yapabilecek misiniz?

EŞİ: Neden olmasın? Birkaç dakika sonra kocam gelir, şartları konuştuğuktan sonra ödemeyi yapar.

SEVGİLİSİ: Kocanız mı? Onun bu saatte işte olması gerekmez mi?

EŞİ: Neden böyle düşünüyorsunuz? Ne iş yaptığını biliyor musunuz?

SEVGİLİSİ: Yo, yo... Ve maalesef çok acelem var. Zaten bu iş bu kadar hızlı halle olmaz. Benim daha düzgün bir şekilde eşyaların listesini hazırlamam lazım, sigorta poliçesini ve keşifnameyi de.

EŞİ: (düşünce) Düşündüğüm gibi oldu işte. (sesli) Çok üzgünüm.

SEVGİLİSİ: Başka sefer mutlaka size uğrayacağım (düşünce) Demek ki şimdi o kafesine geri dönecek ve beni düşünüp çile çekecek. Çok yazık! Biz beraber olsaydık her şey farklı olabilirdi.

EŞİ: (düşünce) Farklı mı? Her şey aynı yada daha da kötü olurdu. Eğer her zaman metresin şiir olduğunu, evli kadının ise neşir olduğunu düşünüyorsan - hata yapıyorsun. Böyle olsa bile şiirin ne kadar hızlı düz yazıya dönüştüğünü biliyor musun? Evlilik tutkuyla yürümez. Tutkulu evlilik normal olamaz.

SEVGİLİSİ: Ben artık gitsem iyi olur. (düşünce) Doğru söylemek gerekirse, ben kıskanıyorum. Seninle o acısıyla tatlısıyla her şeyini paylaşıyor, ama benimle sadece dışarıda eğleniyor. Sana kızmaya hakkım yok, çünkü suçlu olan benim.

EŞİ: (düşünce) Ben gerçekten kıskanıyorum. O benimle yaşıyor, ama seni seviyor, ve aslında suçlu olan benim. Sana kazmaya hakkım yok, ama elimi sana uzatamam. (sesli) Elveda.

SEVGİLİSİ: (düşünce) Sana kazmaya hakkım yok, ama elimi sana uzatamam. (sesli) Elveda.

«DUET». (Дуэт)

ANNA: Saat yediyi geçiyor.

TAMARA: Otur sen, yorgunsun. Ben her şeyi hallederim.

ANNA: Yorgun değilim. Dinlenmesi gereken sensin. Mutfakta bir sürü iş yaptın.

TAMARA: Yemek hazırlamaktan zevk alıyorum.

ANNA: Ben de eve çeki düzen vermekten zevk alıyorum.

TAMARA: Genede biraz yorgun görünüyorsun.

ANNA: Sana öyle geliyor. Artık sadece dinlenmekten yoruluyorum. Birlikte yaşadığımızdan beri çok fazla boş zamanım var. Ve bunlar hepsi ev işlerinin çoğunu sen hallettiğin için.

TAMARA: Anna, canım, abartıyorsun.

ANNA: Hayır hiç de değil. Daha önceleri bu kadar işi nasıl tek başıma yapmışım anlamıyorum.

TAMARA: Viktor, gayet de güzel yaptığını söyledi.

ANNA: Evet ama kendimi bir kadından çok koşturan bir at gibi hissediyordum. Yine de teşekkür ederim.

TAMARA: Ne için?

ANNA: Buraya, benim yanıma taşındığın için.

TAMARA: Anna, canım, teşekkür etmesi gereken benim.

ANNA: Saçmalama. Benim rutinlerden özgürlüğe, duyguları tazelemeye, ilişkilerin baharatlı tadını tatmaya ihtiyacım vardı.

TAMARA: Ya benim, aile huzuruna ve güvene ihtiyacım vardı.

ANNA: Çok rahatım, çok mutluyum şimdi.

TAMARA: Ben de öyle.

TAMARA: Ne güzel bir şiir.

ANNA: Harika okuyorsun.

TAMARA: Artık masayı hazırlasam iyi olur.

ANNA: Bırak ben hazırlayayım.

TAMARA: Birlikte hazırlayalım öyleyse.

ANNA: Haklısın Tamara, her zaman olduğu gibi... Beraber yapılan her iş daha kolay olur.

TAMARA: Bu saç sana çok yakışıyor.

ANNA: Ben de öyle düşünüyorum. Hatta Viktor'dan azar işittim bu yüzden. Daha önceden saçlarımı uzatmayı akıl etmediğim için.

TAMARA: Peki sen ne cevap verdin?

ANNA: Tavsiyesine uyduğumu söyledim. Çorba tabağı koyayım mı?

TAMARA: Yemekte çorba yok. Sadece salata, füme balık, mantar, biftek ve sufle.

TAMARA: Hangi çiçekleri koymam istersin, krizantem mi, karanfil mi?

ANNA: Karanfil daha güzel. Bir keresinde Viktor, beyaz çiçekleri ve kırmızı şarabı sevdiğini söylemişti.

TAMARA: O zaman renkli şarap bardakları çıkarmalıyız. Yemekten sonra ne yapacağız?

ANNA: Önerin var mı?

TAMARA: Tiyatroya gidin isterseniz ya da Viktor'la arkadaşlarınızı ziyaret edin.

ANNA: Sen ne yapacaksın?

TAMARA: Ben çocuklarla olacağım. Uymaları gerek.

ANNA: İyi ama daha dün kaldın çocuklarla.

TAMARA: Geçen hafta sürekli onlarla meşgul olan da sendin.

ANNA: Hesap yapmayalım. Bugün evde ben kalayım.

TAMARA: Hayır Anna, bu kez ısrar ediyorum.

ANNA: Hayır diyemediğimi biliyorsun ve sürekli bunu kullanıyorsun. Ama bu kez başarılı olamayacaksın.

TAMARA: Kusura bakma ama sürekli değişken bir yapın var... Affedersin canım, bana neler oluyor anlamıyorum. Sadece senin ve Viktor'un eğlenmenizi istedim. Eğer istersen ben onunla giderim. Ama kızmak yok tamam mı?

ANNA: Ne diye kızayım? Bu kadar inat eden bendim. Elbette onunla giderim eğer istiyorsan. Senden bir şey isteyebilir miyim? Darılmaca yok ama.

TAMARA: Tersine, beni mutlu edersin!

ANNA: Lütfen benim yerime sen git bu akşam. Aslında benim sıram ama çok yorgun hissediyorum.

TAMARA: Ya... yorgun hissediyormuş.

ANNA: Birazcık!

TAMARA: Tamam canım! Açıkçası ben de bugün modumda değilim ama seni kırmayacağım! Şimdi otur yerine ve dinlen!... Gerçekten yorgun musun? Belki başka bir neden vardır.

ANNA: Senden saklamayacağım. Dün Viktor ile kavga ettik.

TAMARA: Kavga mı, neden?

ANNA: Viktor biraz soğuk davranıyor sana karşı. Açıkçası buna sessiz kalamadım ve bu konuyu onunla paylaştım. Alındı tabii.

TAMARA: Anna, tatlım, bu saçmalığın ilişkinizi bozmasına izin verme.

ANNA: Hiç de saçma değil. Son zaman mesafeli olduğunuzu görüyorum.

TAMARA: Şimdi her şeyi anlayacaksın. Geçen hafta sana hakkettiğinden daha az değer verdiği için suçladım onu. Özür diledi ama yine de soğuk davrandım ona.

ANNA: Sanırım aptalca davrandık.

TAMARA: Belki de. Sevdiklerimizi suçlamak yerine onlara değer vermeliyiz!

ANNA: Yine de benim tarafımda olduğun için teşekkürler.

TAMARA: Sen de benim tarafımda olduğun için.

ANNA: Ne kadar soylu bir kadın olduğun konusunda en ufak bir şüphe dahi duymadım.

TAMARA: Benim için örnek alınacak bir kadınsın.

ANNA: Senden önceleri nefret etmiş olmam ne tuhaf.

TAMARA: Benim için de öyle. Ne komik değil mi?

ANNA: Ve doğal aynı zamanda. Çünkü birbirimizi tanı mıyorduk.

TAMARA: Tek yapmamız gereken, bir araya gelip birbirimizi anlamaktı.

ANNA: Ve biz de bu yolu tercih edip arkadaş olduk.

TAMARA: Çünkü çok fazla ortak noktamız var.

ANNA: Evet ve ikimiz de Viktor'u seviyoruz.

TAMARA: O da bizi seviyor.

ANNA: Ve biz onu birbirimizden uzaklaştırmaya çalıştık. Ne saçma.

TAMARA: Gerçekten de öyle. Çünkü aşkta asıl olan sevmektir, uzaklaşmak değil.

ANNA: Sorun şu ki tüm kadınlar biraz sahiplenmeci.

TAMARA: Korkarım ki biz de öyleyiz. Örneğin, Viktor'un bize ait olması beni mutlu ediyor.

ANNA: Beni de öyle.

TAMARA: Bizi aldatmadığından eminim.

ANNA: Çünkü biz de ona sadığız.

TAMARA: Ha, bu arada bugün sokakta biri benimle flört etti.

ANNA: Ciddi misin, peki ya sen?

TAMARA: Karşılık vermedim tabii.

ANNA: Ne tepki verdin, anlatsana.

TAMARA: Tepkim çok klasikti; ona benim edepli bir kadın olduğumu ve kocamı sevdiğimi söyledim.

ANNA: O da çekip gitti mi?

TAMARA: Anında. Kocalar sadık karılarını sevseler bile, erkekler sadık kadınlardan pek hoşlanmıyorlar muhtemelen.

ANNA: Biz seninle iyiyiz. Ama mutlu insanları her zaman kıskananlar var.

TAMARA: Bir şey mi oldu?

ANNA: Önemli değil, sadece komşumuz işte.

TAMARA: Kaba küçük burjuva! Ne istedi yine bizden?

ANNA: Sorularıyla canım sıktı biraz.

TAMARA: Ne cevap verdin?

ANNA: Ona naziket dersi verdim. Aşk - üç kişinin arasında olan bir şey. Ve kimse başkasının aşkına karışmamalı.

TAMARA: Gerçekten Viktor'u seviyor musun, söyle bana?

ANNA: Evet, elbette. Ya sen?

TAMARA: Ben de. Fakat...

ANNA: Fakat ne?

TAMARA: Onun tek sevdiği kadın ben olsaydım, yine onunla yaşar mıydım bilmiyorum.

ANNA: Haklısın. Bunun ne kadar zor olduğunu biliyorum.

TAMARA: Zor değil, imkansız! Muhtemelen beni terk ederdi. Monoton hayat erkeklere göre değil.

ANNA: O halde bunu her zaman hatırlamalıyız. En ufak bir konuda bile benzememeliyiz birbirimize. Aksi taktirde bizi sevmekten vazgeçebilir.

TAMARA: Zaten öyle değil miyiz? Sen esmer olduğun için ben sarışın oldum. Senin kadınsı bir tarzın var - benim ise spor.

ANNA: Ama bunlar yetmez. İçsel de farklı olmaya çalışmalıyız.

TAMARA: Anlamadım.

ANNA: Örneğin eğer neşeli ve hafif olmayı seçtiysen ben hemen daha derin ve düşünceli olmalıyım.

TAMARA: Hangisini seçer erkekler genelde?

ANNA: İkisini de.

TAMARA: İyi öyleyse ben hafifmeşrep (hoppa) olayım, sen ağırbaşlı.

ANNA: Sonra değişiriz yine.

TAMARA: Eğer çeşitlilik hakkında konuşuyorsak, en önemli olan şeyi unutmamalıyız.

ANNA: Nasıl yani?

TAMARA: Hatırladığım kadarıyla Viktor, boynunu öpmeyi seviyor.

ANNA: Evet.

TAMARA: O halde ona omuzlarımı öptürmüliyim.

ANNA: Haklısın. Bu konuyu enine boyuna tartışmalıyız.

TAMARA: Sanırım her şey hazır.

ANNA: Viktor gecikti.

TAMARA: Ya bir şey olduysa?

ANNA: Sakin ol, kaygılanmaya gerek yok.

TAMARA: Biliyorum. Örneğin dün, uzun bir süre gelmemiştin ya, bir arabanın seni ezdiğini sandım. Sensiz ne yapacağımı sordum kendime. Bu düşünce beni delirtti.

ANNA: Gördüğün gibi hayattayım ve sağlıklıyım.

TAMARA: Belki de onu karşılamalıyız.

ANNA: Hadi gel şiir okuyalım. Bu seni az da olsa rahatlatır.

TAMARA: Elbiselerini deęiřtirecek misin?

ANNA: Bilmem, belki.

TAMARA: Peki ben nasılım?

ANNA: Harikasın!

TAMARA: Bu elbiseyi giyindim çünkü senin hediyen.

ANNA: Asıl önemli olan, o Viktor'un en sevdiği elbise.

TAMARA: O senin zevkini beęeniyor.

ANNA: Seni bu elbisenin içinde beęeniyor.

ANNA: İşte geldi!

TAMARA: Sonunda geldi.

TAMARA: Kapıyı açayım.

«BİZ NEREDEYSE KAVGA ETMİYORUZ». (Мы никогда не ссоримся)

KOCA. Selam hayatım!

KARISI. Merhaba canım.

KOCA. (düşünce) Pudrayı ve parfümü sildim, şarap üzerine kahve çekirdekleri çiğnedim, sanırım hiç bir şey anlamadı...

KARISI. (düşünce) Pudrayı ve parfümü sildi, şarap üzerine kahve çekirdekleri çiğnedi ve hiç bir şey anlamadığımı sanıyor.

KOCA. Çocuklar uyudular mı?

KARISI. Çoktan uyudular.

KOCA. Şey, biraz işim uzadı da...

KARISI. Biraz mı?

KOCA. Bugün yönetimden müfettiş geldi... (düşünce) Eşler neden her zaman memnuniyetsizler?

KARISI. (düşünce) O çok fazla hareketli.

KOCA. ...Ve bizim bir sürü acil olan işlerimiz vardı.

KARISI. (düşünce) Nasıl da özenle yalan söylüyor.

KOCA. (düşünce) İyi ki ben önceden yalanımı detaylı düşünmüşüm. (sesli)Sen ne kadar yorgun olduğumu bilemezsin.

KARISI. Ben bilirim.

KOCA. (düşünce) Ben gerçekten yorgunum.

KARISI. Aç mısın?

KOCA. Kurt gibi açım.

KARISI. O zaman otur akşam yemeğini ye.

KOCA. Doğrusu kahve içtik...

KARISI. Sadece kahve mi?

KOCA. Belki değil... (düşünce) Galiba o şüphelenmeye başladı... O zaman yalanımı değiştiriyorum.

KARISI. Belki de sadece içmediniz...

KOCA. Tabi ki biz biraz da atıştırdık.

KARISI. "Biz" derken?

KOCA. Anlattım işte, yönetimden müfettiş ve ben.

KARISI. (üşünce) Gözlerimin içine bakıyor

KOCA. (üşünce) Mesele şu ki, o gerçekten müfettiş, benimle beraber bir-iki gün geçirmek için geldi.

KARISI. Eğer atıştırdıysanız, neden kurt gibi açsın?

KOCA. Ben bunu söyledim mi?

KARISI. Az önce söyledin ya

KOCA. Galiba sen beni anlamadın yada ben yanlış söyledim. Ben kurt gibi yorulдум.

KARISI. Kurt gibi değil köpek gibi yorulur insan. Mesela ben köpek gibi yorulдум.

KOCA. Ben de kurt gibi

KARISI. Yemeğini vereyim mi vermeyeyim mi?

KOCA. Peki, bir şeyler ver.

KARISI. (düşünce) Bir şey sakladığı her halinden anlaşılıyor. Bir şey saklamadığı zamanlar konuşmadan yemeğini yiyor ve beni kandırmaya çalışmıyor.

KOCA. Komşu hep piyano çalıyor mu?

KARISI. Evet kocası gelene kadar. Yemeğini yiyecek misim???

KOCA. Yemeyeceğim. (düşünce) Biz bir fıkranın kahramanları gibiyiz. Fıkra o kadar basmakalıp olmuş ki kimse gülmüyor.

KARISI. Eee anlat bakalım.

KOCA. Ne anlatayım?

KARISI. Neredeydin?

KOCA. Sana kaçınıcı kez anlatacağım, mesai uzayıp bittikten sonra bir mekânda oturduk...

KARISI. Hangi mekânda?

KOCA. Ne fark eder ki?

KARISI. Gerçeği bilmek istiyorum. (düşünce) Gerçeği niçin bileyim ki? Onu hiç bilmek istemiyorum. Gerçeği bilmeden seçmek zorunda değilim. Hiç bir şey dile getirilmediği sürece hiç bir şey olmamış sayılır. Bu birkaç saati, nerede kiminle ve nasıl geçirdiğini, kocamın ona ne söylediği ve onun kocamı nasıl okşadığını niçin bilmek isteyim ki... Hayır, hayır... O sadece arkadaşlarıyla içmişti yada o müfettiş ile, sıradan bir şey, o kadar. Kendime gelmem lazım, bir daha soru sormayacağım. (sesli) Neredeydin?!

KOCA. Ben seni hiç anlamıyorum. (düşünce) Aslında anlamadığım bir şey var, ben, akıllı ve ciddi, saygıdeğer bir çalışanıım. Birden soytarı rolü oynamak zorunda kalıyorum. Neden bir şey açıklamak, uydurmak zorundayım?

KARISI. Ben bekliyorum.

KOCA. Neyi?

KARISI. Açıklamanı. (düşünce) Gene de sorgulamadan duramıyorum. Bunların hepsi benim saçma onurum yüzünden, gururuma engel olamıyorum. Bana gülmelerini istemiyorum. Beni bu kadar kolay kandırabileceklerini sanmasınlar. Neden acaba bu önemsiz kanıtlar beni o kadar etkiliyor ve ailemin, çocuklarımın önüne geçebiliyor? Ya hakikaten gerçekleri söylerse şimdi, şu lanet hiç duymak istemediğim gerçeği...

KOCA. (düşünce) Her şeyi olduğu gibi söylesem mi? Gerçeği mi istiyorsun... al o zaman! Başka bir kadınla beraberdim, ne yaptığımızı kendin tahmin et. Ben her şeyden öyle bıktım ki, bundan daha kötüsü olamaz. Sonunda yerimi belirlemeliyim. Artık haddini bilsin. İstediyimi yaparım. Nasıl olsa benden ayrılamaz. Şimdi gidip söyleyeceğim. (sesli) Neredeydim? Restoranda biraz oturdum. Daha ne açıklıyım? (düşünce) Zavallı korkak.

KARISI. Tamam, kapatalım bu konuyu. (düşünce) Gülümsüyor. Onun öpücüklerini hatırlıyor galiba. Onu öldürmek istiyorum!

KOCA. (düşünce) Ben altı yaşındayken, köydeki ahırda çocuklar yüksekten samanın üzerine atıyorlardı. Ben herkesten küçüktüm ve kendim atlatmaktan korkuyordum, o yüzden yukarıya çıkıp kenarda birinin beni itmesini beklerdim. Şimdi de birinin beni itmesini bekliyorum, galiba.

KARISI. Restoranda kiminleydin?

KOCA. (düşünce) Tekrar...

KARISI. (düşünce) Tekrar. Tekrar kendimi tutamadım. Ne salağım ben.

KOCA. Kiminle? (düşünce) Korktuğum şey ne? İki çocukla nereye gidecek ki? Şimdi masaya yumruk atıp: "Neredeydim bilmek mi istiyorsun? Başka kadınla bir otel odasında. Ve hiç pişman değilim, anladın mı? " derim. (sesli) Kiminle, kiminle... Söyledim ya, yönetimden müfettiş ile. Rahat, çok cana yakın biri. Televizyonda ne var, biliyor musun?

KARISI. Bilmiyorum. Onu evimize çağırabilirdin.

KOCA. Ben çağırdım, ama utandığı için kabul etmedi.

KARISI. Anlamadım, bir rahat diyorsun, bir utangaç diyorsun...(düşünce) Bu insanın yanında beni tutan şey nedir? Sevgi mi? Kendine yalan söyleme. Alışkanlık mı? Hayır. Muhtemelen kadınların şu lanetli yalnız kalma korkusudur. Bulaşıkçı ve hizmetçi olup birinin yanında olayım ama özgür olup yalnız kalmayayım. "Yalnız" killemesi gizli bedduaya benziyor, damga izi gibi, kalitesizliğin belgesi gibi.

Kim o kadın bir bilsem... (sesli) O müfettiş nasıl biri acaba? Daha önce hiç yoktu, şimdi ise neredeyse her hafta geliyor.

KOCA. Sıradan bir müfettiş... (düşünce) Onun kim olduğunu senden kaç yaş küçük yada büyük niçin merak ediyorsun? Bunun faydası olmaz.

KARISI. (düşünce) Acaba neyini beğenmiş?

KOCA. (düşünce) O senden daha iyi, akıllı yada güzel değil. Onun tek avantajı var, o da yeni olması. O daha gizemi çözülmemiş, sonuna kadar tüketilmemiş. O daha benden şikâyetçi olmadı,

dargınlıkları daha yoğunlaşmadı. Biz bir birimizden az şey istiyoruz, o yüzden de kolay verebiliyoruz: azıcık eğlence, azıcık sıcaklık... Çok basit ve çok anlamlı.

KARISI. Onun adı ne?

KOCA. Kimin?

KARISI. Müfettişin.

KOCA. Neden onu bu kadar merak ediyorsun? Ben yemek yemeyeceğim, çay koysan iyi olur.

KARISI. Peki. (düşünce) Benimle o kadar sıkılıyor ki, yarın planlamasa da tekrar ona kaçacak. Farklı olmam lazım, ama kendimi tutabilecek gücüm yok ... (sesli) Yarın gene mi geç kalacaksın?

KOCA. Yarın?... Hayır, yarın sanırım vaktinde gelirim. (düşünce) Onunla gündüz görüşmeye çalışacağım.

KARISI. (düşünce) Nasıl da yalan söylüyor! Kendisi ne kadar da değişti! Ve ben de ne kadar değiştim! Soğuk, keyifsiz, sıkıcı oldum. Ve ne kadar yaşlandım. Ya gerçekten beni bırakıp ona giderse? Bizim kurduğumuz: aile, konforlu ev, arkadaş çevresi - her şey yok mu olacak?

KOCA. (düşünce) Biliyorum en büyük korkun onunla evlenmem. Ama ben çok istesem de olmayacak. Çünkü bir kere onun kocası var ve onunla boşanmayı düşünmüyorum. Dahası da kocasından hem sıkıldı hem de ona bağlı. İkisi de mümkün.

KARISI. (düşünce) Ne zaman doğru konuşuyor ne zaman yalan bir bilsem...

KOCA. (düşünce) Ve en önemlisi - tekrar evlenmeyi düşünmüyorum. Erkek – özgü ve avcıdır, evlilik ona göre değildir. Kadınlar evli, erkekler bekar olmak için yaratıldılar. İşte bu en büyük sıkıntı. Evlilik biyolojik özümüze terstir. Bu gerçek yeni değil, ama herkes kendi aklıyla ona varıyor, yani kendi tecrübesiyle. Elma çiçeği tavsiyeler ve nasihatler ile meyve olmaz. Elma kendi kendine olgunlaşır. Artık benim sıram geldi – ben olgunlaştım.

KARISI. (düşünce) Nedense onun bana ilk beni sevdiğini söylediği anı hatırladım. Mevsim bülbüller öttüğü ilk bahar değildi, soğuk kış gecesi idi, şehrin dışında bir yerdeydi. Siyah çamların arasında, bembeyaz sanki ay ışığı dökülmüş gibi bir yoldan geçiyorduk. Beni elimden tutup, her kelimedede takılıp karmaşık şeyler anlatıyordu, sonunda sustu ve birden: "Seni seviyorum" dedi. Saçma, demode ve büyüleyici. Yüreğim pır pır oldu.

KOCA. Sonunda piyano çalmayı kesti.

KARISI. Kocası gelmiştir.

KOCA. (düşünce) Evet, ben artık akıllandım sorun şu ki, çok geç akıllanıyoruz, yapabildiğimiz tüm hataları yaptıktan sonra. Artık bende beyaz saçlar, yorgun bir ruh, karaciğer yetmezliği ve aile mutluluğu var. Geri dönüşü yok. Ben çay istedim!

KARISI. Demledim ben. (düşünce) Ortada sebep yokken bana çok sık bağıyor. Neden birdenbire bu kadar kızgın oluyor?

KOCA. Komşular gene mi kavga ediyorlar?

KARISI. Galiba. Biz konuşmamızı bitirmedik.

KOCA. Ne hakkında?

KARISI. Bu akşamı nasıl geçirdiğini anlatacaktın.

KOCA. (düşünce) Anlatsam mı, anlamasam mı? Artık korkacağım bir şey kalmadığına karar verdim. Doğrusu şimdi gözyaşlarına, iniltilerine, suçlamalarına başlayacak... Ve bu konuşmanın sonu belli olmaz.

KARISI. (düşünce) Artık kanadının altından çıkıp kaçınılmazlardan saklanmama vakti geldi. Gitmek isterse - gitsin. Sonuçta bu benim için konfor ve onur meselesi, o kadar. Dayanırım.

KOCA. (düşünce) Neden korktuğumu biliyorum. Onun gideceği yer yok, doğru, ama benim de aslında gideceğim yer yok. İtiraf etmem ilişkimizi güzelleştirmeyecek. Şimdi ilişkimizde, geniş olsa da çatlak var, itiraf edersem büyük yarık olacak, ve onu tamir edemeyiz ve onun üzerinden atlayamayız.

KARISI. (düşünce) Belki özel hayatım daha bitmedi. Ya bittiyse - o zaten bitmişti... Onurlu olmam lazım. Kadın olduğumu hatırlamam lazım. Bu yuvadan çıkıp etrafa göz atmam lazım.

KOCA. (düşünce) Diyelim ki her şeyi anlattım. Ne faydası olacak? Bugüne kadar sadece ben işten geç kalıyordum, bakarsın yarın o da geç kalmaya başlayacak... sırf intikam almak için. Geçen sefer doğum gününde gözlüklü biri onunla flört etmeye çalışıyordu... O zaman ne olacak?

KARISI. (düşünce) Ne düşündüğünü bir bilsem.

KOCA. (düşünce) O zaman ne olacak? Aslında umurumda değil kiminle yatmak istiyorsa - yatsın...ama ilişkimizi bu güzelleştirmez. Ve aslında kiminle yatığı umurumda.
(sesli)Anlamadım, o onu dövüyor mu?

KARISI. Bilmiyorum. Neden hep susuyorsun? (düşünce) Şimdi benimle konuşacağı hiç bir şey olmadığını söyleyecek.

KOCA. Ne konuşacağız ki?

KARISI. Tüm gün yoktun, sence konuşacağımız hiç bir şey yok mu?

KOCA. (düşünce) Her zaman aynı noktaya vuruyor. Sanki beni çok özledi... (sesli) Sanki beni çok özledin...

KARISI. (düşünce) O her akşam benimle ne konuşacağını bilmiyor. (sesli) Sen her akşam benimle ne konuşacağını bilmiyorsun.

KOCA. (düşünce) Çünkü artık konuşmamızın anlamı kalmadı.

KARISI. (düşünce) Vicdan azabı bile çekmiyor.

KOCA. (düşünce) Konuşmalar hiçbir şey değiştirmez. Bugün onu aldattım ve vicdan azabı hiç çekmiyorum. İnsan evinde ısınmıyorsa eğer, başka yerde ısınmaya hakkı var. Ama bu konuda tartışmanın anlamı yok ki. Ben sana sorarım - neden bu kadar soğuksun, neden şefkatli değilsin bana: "Ne diyorsun, ben çok şefkatliyim. Gene tuz almayı unuttum, markete gidip alır mısın?" dersin

KARISI. (düşünce) Hep böyle susacak mıyız?

KOCA. (düşünce) Ya insan gibi konuşsak? Hep böyle devam edemez ki... (sesli)Dinle beni...

KARISI. Efendim?

KOCA. Yok bir şey.

KARISI. (düşünce) Benim aslında iki üç güzel aşk sözlerine, bir tohum kadar ilgiye, bir damla kadar samimiyete, az şeylere ihtiyacım var. Ya o? -" Yok bir şey".

Sen beni duyuyor musun? Neden bana yabancısın?

KOCA. Gazetede gene ilginç hiç bir şey yok. Çok sıkıcı. Sadece korkutuyorlar ve huzursuz ediyorlar... Sen bana bir şey mi söyleyecektin?

KARISI. Evet. Şimdi misafirlerimiz gelecek.

KOCA. Kim?

KARISI. Yukarıdaki komşular.

KOCA. Bu saatte? Niçin?

KARISI. Öylesine. Bizde kendilerini iyi hissettiklerini söylüyorlar.

KOCA. Onlar her zamanki gibi kavga ediyorlar mı?

KARISI. Evet. Her zamanki gibi.

KOCA. Ama biz neredeyse hiç kavga etmiyoruz.

KARISI. Evet biz neredeyse kavga etmiyoruz.

«KADININ DADERİ» (Женская доля).

DAHA GENÇ KADIN: Afedersiniz, ben...

DAHA YAŞLI KADIN: Kimsiniz?

DAHA GENÇ: Ben öylesine... Ziyarete geldim... Bir dakikalık sadece.

DAHA YAŞLI: Seninkini ziyarete mı geldin?

DAHA GENÇ: Ya, evet... Olur mu?

DAHA YAŞLI: Bilmiyorum... Şimdilik kalın.

DAHA GENÇ: İşler nasıl gidiyor?

DAHA YAŞLI: Normal.

DAHA GENÇ: Kovmadığınız için teşekkür ederim. İşte...

DAHA YAŞLI: Bu benim için mi?

DAHA GENÇ: Alın - alın, işiniz çok zor ama maaş muhtemelen az alıyorsunuz. Öyle değil mi?

DAHA YAŞLI: Az alıyorum, doğru.

DAHA GENÇ: Teyzeciğim seni daha önce hiç görmedim. Yeni mi geldin? Yoksa sen başka bölümden mi geldin?

DAHA YAŞLI: Teyze mi? Yoksa beni hasta bakıcı mı sandın?

DAHA GENÇ: Siz hemşire misiniz? Doktor mu yoksa?

DAHA YAŞLI: Hiç kimseyim, bende benimkini ziyarete geldim.

DAHA GENÇ: Ya beyaz önlük?

DAHA YAŞLI: Gizlenmek için. Bugün ziyaret yasak ya. Arkadaşım tavsiye etti: beyaz önlüğü giy, ve soğukkanlı olup güvenlikten geç.

DAHA GENÇ: Ben, açıkçası sizi görünce korktum.

DAHA YAŞLI: Ben de biraz tırstım.

DAHA GENÇ: Erkekler neredeler?

DAHA YAŞLI: İğne olmaya yada muayene olmaya gittiler.

DAHA GENÇ: Evet hastaların işi zor.

DAHA YAŞLI: Ama muhtemelen üçüncü katta domino oynuyorlar. Seninki oynuyor mu?

DAHA GENÇ: Oynuyor. Gidip çağırırsak mı?

DAHA YAŞLI: Gerek yok. Koridorda yataklar gözükmüyor, tüm hastalar nereye kayboldular? Öldüler mi?

DAHA GENÇ: Belli ki siz epeydir buraya gelmediniz.

DAHA YAŞLI: En son geçen salı geldim.

DAHA GENÇ: O günden bugüne kadar çoğu taburcu oldu.

DAHA YAŞLI: Bayram yaklaşınca hastane her zaman boşalır. Evlerine gidip deli gibi yiyip içerler, sonra da kavga dövüş hastaneye geri dönerler.

DAHA GENÇ: Ya, evet. Ben bir gün kulak-burun-boğaz bölümünde yatmışım, yıl başında bir sürü insan hastaneye giriş yaptı - üst üste koy gene de sığmaz. Birinin burnu dümdüz, diğerinin çenesi kırık, yada elmacık kemiği - herkesin farklı yaraları vardı.

DAHA YAŞLI: Senin neyin vardı?

DAHA GENÇ: Ben polipleri aldırıyordum. Ne kadar korktuğumu anlatamam. Ameliyata gidiyorum, ve karşıma tekerlekli sandalyede bir kadın çıktı - burnunun yerinde hiç bir şey yok. Boş alan.

DAHA YAŞLI: Nasıl yani?

DAHA GENÇ: Öyle işte. "Katil!" diye bağırıyor "O beni çirkinleştirdi. Dava açacağım!" ben hemen döndüp odaya koşmaya başladım. Bu sözleri doktora söylediğini düşündüm.

DAHA YAŞLI: Kime söyledi?

DAHA GENÇ: Kocasına. Doktor ise tam tersine - onu tedavi ediyordu. Yeni burun yapacağına söz verdi.

DAHA YAŞLI: Yaptı mı?

DAHA GENÇ: Bilmiyorum. Ben ondan önce taburcu oldum.

DAHA YAŞLI: Seninki içiyor mu?

DAHA GENÇ: Ya, evet. Ya sizin ki?

DAHA YAŞLI: Sence?

DAHA GENÇ: Siz kulak-burun-boğaz bölümünde yattınız mı hiç?

DAHA YAŞLI: Hayır. Ben başka bir sebepten dolayı yattım.

DAHA GENÇ: O sebepten dolayı ben de yattım. İki kere, ya siz?

DAHA YAŞLI: Elindeki parmakların sayısı yetmez.

DAHA GENÇ: Bizlere hiç acımıyorlar.

DAHA YAŞLI: Hiç umurlarında mı?

DAHA GENÇ: Gene de onları bulalım mi?

DAHA YAŞLI: Koridorda gözükmeye hiç gerek yok. Doktor bizi görebilir. Zaten öyle yemeği yaklaştı – tıptış-tıptış gelirler. Etrafı toparlayalım, baksana ahır bile daha dertli toplu. Belli ki hasta bakıcılar buraya hiç uğramıyorlar, bir de hastanenin iyi olduğunu söylediler.

DAHA GENÇ: Hastane belki de iyi, ama temizlik yapan yok.

DAHA YAŞLI: Ve hastalara bakmıyorlar.

DAHA GENÇ: Ve iyi beslemiyorlar.

DAHA YAŞLI: Ve iyi tedavi etmiyorlar.

DAHA GENÇ: Neyse en azından her şey bedava.

DAHA YAŞLI: Bedava mı? Ona ver... Başkasına ver...

DAHA GENÇ: Doğru herhalde ölmek daha hesaplı olurdu.

DAHA YAŞLI: Hiç öyle düşünme. Ben yeni annemin cenazesini hallettim, inanamazsın beni resmen soyuldular.

DAHA GENÇ: Bunun için para mı alıyorlar?

DAHA YAŞLI: Aynen öyle.

DAHA GENÇ: Niçin alıyorlar?

DAHA YAŞLI: Her şey için, ölmezsek daha iyi.

DAHA GENÇ: Ve hastalanmasak.

DAHA YAŞLI: Ve yaşamasak.

DAHA GENÇ: Sizininki nesi var?

DAHA YAŞLI: İnfarktüs.

DAHA GENÇ: Benimki de Enfarktüs geçirdi. Hangi ilaçları kullanıyor?

DAHA YAŞLI: Ucuz olanları. Daha iyi ilaçları limitinden dolayı devlet karşılamıyormuş.

DAHA GENÇ: Gerçekten mi? Ben bilmiyordum.

DAHA YAŞLI: Ben neredeyse kavga çıkaracaktım, ama doktor gayet anlayışlı çıktı boşu boşuna sinirlenmemi tavsiye etti. Bana ilaç listesini yazdı ben de hepsini aldım.

DAHA GENÇ: Komidinlerin içini toparlayacak miyiz?

DAHA YAŞLI: Aslında iyi olurdu. Ama benimki eşyalarını karıştırmamdan hoşlanmıyor.

DAHA GENÇ: Benimki de hoşlanmıyor.

DAHA YAŞLI: Bu onun isteği, yapacak bir şey yok.

DAHA GENÇ: Sizininki uzun zamandır mı kalp hastası?

DAHA YAŞLI: Çok uzun sayılmaz.

DAHA GENÇ: Benimki de çok uzun sayılmaz.

DAHA YAŞLI: Şoför ekmeği zor. Aslında o evdeyken her şey yolundaydı. Uzun yol şoförü olduğundan beri kalbi rahatsız. Ucuz oteller ve kafeler onu mahvetti.

DAHA GENÇ: Benimki de şoför.

DAHA YAŞLI: Benimki eskiden otobüs şoförüydü, ama ayyaş olduğu için iki sene önce onu kamyon şoförlüğüne verdiler. Maaşı tabi ki eskisi kadar iyi değil.

DAHA GENÇ: Benimki de kamyon sürüyor.

DAHA YAŞLI: Ben artık o yola çıkmadan önce onu soğuk suya sokuyorum.

DAHA GENÇ: Hayret, her şeyimiz ne kadar da benziyor.

DAHA YAŞLI: Neyimiz benziyor?

DAHA GENÇ: İşte... şoför, kamyon, enfarktüs... ve genel şeyler.

DAHA YAŞLI: Hayret edecek ne var? Hastane yol çalışanlara hizmet verdiği için burada hep şoförler yatar. O yüzden sorunlarımızın ortak olması da çok normal. Dövüyor mu?

Benimki de dövüyor. Ama her gün değil. Sinirleri tepeye çıktığında... ben o zaman gözünün önünde olmamaya çalışıyorum.

DAHA GENÇ: Başka ne yapabiliriz ki?

DAHA YAŞLI: Doğru yapacak hiç bir şey yok. Bir de kayınvalidem karışıyor. O Gobbels'in kadın versiyonu. Senin kayınvaliden sağ mı?

DAHA GENÇ: Sağ, ama biz beraber oturmuyoruz.

DAHA YAŞLI: Görüyorsun işte her şeyimiz tutmuyor. Sen şanslısın. Kayınvalidem benim için ceza gibi. Yedir, içir, çamaşırlarını yıka, servis yap bir de fırça ye. Bazen kendimi camdan atmak istiyorum, ama oğluma acıdığım için yapmıyorum.

DAHA GENÇ: Oğlunuz mu var?

DAHA YAŞLI: Orta okula gidiyor. Sigara içmeye başladı. Babasızlık işte.

DAHA GENÇ: Neden «babasız» diyorsunuz, kocanız var?

DAHA YAŞLI: Koca mı? Yok benim kocam.

DAHA GENÇ: Nasıl yok?

DAHA YAŞLI: Öyle işte, televizyonun kocası var, ama benim yok. Ondan gözlerini ayıramıyor, baka baka doymuyor.

DAHA GENÇ: Özellikle futbol. Bazen de dizi

DAHA YAŞLI: Şimdi sen söyle, erkekler evliliği yapabilirler mi?

DAHA GENÇ: Kesinlikle hayır.

DAHA YAŞLI: Çünkü ilişkiyi her gün inşa etmek lazım. Ve sen uğraşıyorsun, uğraşıyorsun, karınca gibi çalışıyorsun – kum taneleri topluyorsun, ot çöplerini bir birine yapıştırıyorsun; ve birden fil gelir «rtam bam» - ve her şeye sıfırdan başla.

DAHA GENÇ: Bu bizim kaderimiz. Biz inşa ediyoruz, yada etmek istiyoruz, ama erkekler her şeyi bozuyor.

DAHA YAŞLI: Şimdi de şu uzun yol seferleri. Oğlumuz onu haftalarca görmüyor. Senin çocukların var mı?

DAHA GENÇ: Yok.

DAHA YAŞLI: Nasıl yani? İstemiyor musun yoksa?

DAHA GENÇ: Neden istemiyim, istiyorum.

DAHA YAŞLI: Demek ki yapamıyorsun.

DAHA GENÇ: Neden yapamayayım, yapabilirim.

DAHA YAŞLI: A... demek ki o yapamıyor.

DAHA GENÇ: O da yapabiliyor.

DAHA YAŞLI: O zaman sorun ne?

DAHA GENÇ: Eee...

DAHA YAŞLI: İstemiyorsan söyleme.

DAHA GENÇ: Aslında resmi evli olmadığımız için.

DAHA YAŞLI: Neden?

Anladım. Erkek işte. Yemek, içmek, uyumak için bize dördüncü vitesle geliyor, ama nikah kıymak söz konusu olursa – firen ve geri vites.

DAHA GENÇ: Sebep bu değil.

DAHA YAŞLI: Merak etme, ben biliyorum. Benimki de vakti zamanında evlenmek için acile etmiyordu, ama ben ona baskı yaptım ve evlendik.

DAHA GENÇ: Nasıl?

DAHA YAŞLI: Bu işin teknikleri var. Sonra anlatabilirim. Seninki ne kadar zamandır burada yatıyor?

DAHA GENÇ: Bu üçüncü hafta oluyor.

DAHA YAŞLI: Benimki de üçüncü hafta. Hayret, daha önce burada karşılaşmadık.

DAHA GENÇ: Hayret edecek hiç bir şey yok. Siz buraya hangi günlerde geliyorsunuz?

DAHA YAŞLI: Herkes gibi. Salı ve Cuma günleri.

DAHA GENÇ: Ben ise çarşamba ve cumartesi günlerinde gelirim.

DAHA YAŞLI: Ama o günlerde ziyaret yasak.

DAHA GENÇ: Böylesi benim için daha rahat.

DAHA YAŞLI: Doğrusu ben sık gelemiyorum. Bir gün akşam mesai oluyor, bir gün evden ayrılamıyorum.

DAHA GENÇ: Ne iş yapıyorsunuz?.

DAHA YAŞLI: Hayatım boyunca aşçılık yaptım. Lokantada çalışmaya başladığımda krepleri tavada kızarıyorduk – şimdi ise her şeyi makine yapıyor, eski tatlar kalmadı yiyemiyorsun. Bugün izinliyim. O yüzden ziyaret yasak olsa da bugün uğradım, zor da olsa içeri girebildim.

DAHA GENÇ: Girmek zor bir şey değil, ben size öğretirim. İsterseniz her gün gelirsiniz.

DAHA YAŞLI: Niçin her gün? Doğru söylemek gerekirse o beni burada sık görmek istemiyor.

DAHA GENÇ: Benimki de beni kovuyor.

DAHA YAŞLI: «Siz beni rahat bırakın» diyor. Siz derken kime diyor acaba? Annesi gelemiyor, kendisi zar zor ayakta, oğlu da buraya gelmek istemiyor. Demek ki benden bıkmış? İşte al sana her şey için teşekkür.

DAHA GENÇ: Benimki de izin verin ki hastanede dinleneyim diyor. Ama ben gene de geliyorum. Ve kızmaması için hep bir şeyler getiriyorum. İşte.

DAHA YAŞLI: Benimki kompostodan nefret ediyor.

DAHA GENÇ: Benimki de, ama bu komposto değil – içki.

DAHA YAŞLI: Neden içinde erikler yüzüyor?

DAHA GENÇ: Hemşirelerin anlamamaları için. Bazen kontrol ediyorlar.

DAHA YAŞLI: Çok uyanık kadınsın. Neden evlenmiyorsunuz?

DAHA GENÇ: O henüz karısından boşanmadı.

DAHA YAŞLI: O evli mi?

DAHA GENÇ: Evliydi.

DAHA YAŞLI: Ya şimdi seninle mi yaşıyor?

DAHA GENÇ: Evet.

DAHA YAŞLI: Ya onunla?

DAHA GENÇ: Onunla da yaşıyor.

DAHA YAŞLI: Ben galiba hiç bir şey anlamıyorum.

DAHA GENÇ: Ben kendim hiç bir şey anlamıyorum.

DAHA YAŞLI: Neyse üzülme. Kuyruğunu dik tut.

DAHA GENÇ: Siz iyisiniz. Kendinizi rahat, güvende hissediyorsunuz, ve sadece burada değil. Her yerde. Ama ben küçük fare gibi kimse beni fark etmesin diye saklanmak zorundayım... Ve her zaman böyleyim.

DAHA YAŞLI: Her şey yoluna girecek... Sen gençsin, güzelsin, ve geleceğin var... Koy şuraya onun kompostosunu ve gülümse. Yoksa şimdi o girip senin ağladığını görecek. Benimki mesela kadın gözyaşları hiç sevmez.

DAHA GENÇ: Benimki de sevmez.

DAHA YAŞLI: Kime komposto getirdiğin şimdi anlaşıldı. Düşünceli olduğun için teşekkürler.

DAHA GENÇ: Bir şey değil.

DAHA YAŞLI: Gözlerini saklama, izin ver de seni inceleyim. Yoksa utandın mı?

Demek ki onun uzun yol seferleri sensin. O yüzden son zamanlarda o çok değişti. Eskiden haddini biliyordu, bana bir şey söylemekten çekiniyordu. Şimdi ise bağımsız ve rahat oldu. Daha önce fark etmeliydim, ama tencereler yüzünden fark edecek kadar vaktim yoktu. Eee... nerede buluyorsunuz? Kamyonun altında mı, karoserde mi, kuş tüylü araba lastiklerinde mi, yumuşacık branda tente altında mı?

DAHA GENÇ: Benim dairem var.

DAHA YAŞLI: Ooo... senin dairen bile varmış, senin gibi gelin istenir. Sen niçin erkeğin hayatını mahvediyorsun?

DAHA GENÇ: Hiç de mahvetmiyorum. Siz onu hep korku altında tutuyorsunuz, ama ben onu adam yaptım.

DAHA YAŞLI: Sen onu adam değil – alkolik yaparsın. Yaptın bile. Tanrı akıl ve güzellik vermediyse onu votkayla yanında tutmayı çalışıyorsun – kompostolarını getiriyorsun. Aferin sana ya.

DAHA GENÇ: Onun hoşuna gidiyor.

DAHA YAŞLI: Hasta bakıcılara ve hemşirelere bravo! Hiç kimse: merak etme, ona bakan biri var demedi. Ben de salak gibi, onların ellerine para sıkıştırıyordum.

DAHA GENÇ: Demek ki ben daha çok para sıkıştırdım.

DAHA YAŞLI: Seni neden hemen çözemedim? Nasıl çözebilirdim ki? Görünüşün çok sakın, sizli-bizli konuşuyorsun.

DAHA GENÇ: Çünkü siz benden üç kat büyüksünüz.

DAHA YAŞLI: Üç kat mı? Sekiz de bari.

DAHA GENÇ: Sekiz kat ta olabilir.

DAHA YAŞLI: Biz seninle yaşıtız neredeyse. Yaş olarak belki sen benden küçüksün, ama erkeğin kadına ihtiyacı var bu hesaplara değil. Sen aynaya bak: hüznü, yüzünde renk yok... Baharatsız, tuzsuz, tatsız... suda bekletilmiş lakerda gibisin.

DAHA GENÇ: Size aynaya bakmayı tavsiye bile etmiyorum. O size ne der biliyor musunuz?

DAHA YAŞLI: Bilmiyorum ve bilmek istemiyorum.

DAHA GENÇ: Keyfi yerindeyse – «benim cadım», eğer keyfi yerinde değilse...

DAHA YAŞLI: Hiç bir şey bilmek istemiyorum dedim.

DAHA GENÇ: Keyfi yerinde değilse – «benim korkuluğum». O sizin hep çirkin olduğunuzu anlattığı için sizin kim olduğunuzu hemen çözemedim. Ama siz nispeten fena değilsiniz. Sizin yaşınıza göre tabii ki. Sizin ufak tefek olmanıza rağmen gözüne güzel gelmiş olabilirsiniz, ama bu yirmi sene önceydi...

DAHA YAŞLI: Senin gibi uzun boylu olmama gerek yok. Kocamla basketbol oynamıyorum.

DAHA GENÇ: Sizce ben onunla basketbol mu oynuyorum?

DAHA YAŞLI: Gördüğüm kadarıyla sen bir de utanmazsın. Bakın şuna genç kadın ve yaşlı adama asılıyor.

DAHA GENÇ: Yaşlı mı? Biz neredeyse yaşıttız.

DAHA YAŞLI: İlginç, ben ise – senden üç kat büyükmüşüm, ama o neredeyse yaşıttım. Bu arada ben ondan biraz gencim.

DAHA GENÇ: Ben yakında otuz olacağım, ama o daha kırk...

DAHA YAŞLI:... sekiz buçuk...

DAHA GENÇ: Sekiz buçuk ne?

DAHA YAŞLI: O kırksekiz yaşında. Ve tam olarak elli iki yaşında.

DAHA GENÇ: Bu doğru olamaz. O daha küçük görünüyor.

DAHA YAŞLI: Sence kocam kaç yaşında bilmez miyim?

DAHA GENÇ: O bana kırk ve azıcık daha dedi...

DAHA YAŞLI: Demiş... sen de ona inandın. «Azıcık daha» dediği – on iki buçuk yaş. Sana kimliğini gösterdi mi?

Ya... erkek de bizim gibi yaşını saklayabilir. Ama bu onu kurtaramaz. Çünkü yaşını istediği kadar eksik söyleyebilir, yalnız erkeğin gücünü diline bakarak ölçmüyoruz.

DAHA GENÇ: Siz şu şeyden bahsediyorsanız, size söyleyeyim, o daha gayet iyi.

DAHA YAŞLI: Öyle mi? Adına çok sevindim!

DAHA GENÇ: En azından bana yetiyor.

DAHA YAŞLI: Demek ki çok şey istemiyorsun. Tamam, bugün idare eder, ya yarın, o artık genç çocuk değil.

DAHA GENÇ: Ben yüz sene sonra olabilecekleri düşünmüyorum. Ben bugünü yaşamak istiyorum.

DAHA YAŞLI: Yaşa, yaşa... ama neden benimkiyle? Yoksa sen enfarktüsle erkek mi aradın? Seninle yaşamak ta ona enfarktüs geçertirirdi onu beklemek istemedin mi?

DAHA GENÇ: Yalnız kalmaktansa enfarktüslü biriyle yaşayayım.

DAHA YAŞLI: Kalp ilacı içirmek için mi ona yatak hazırlıyorsun?

DAHA GENÇ: Ne gerekirse içiririm.

DAHA YAŞLI: Beni dinle, inat etme. Sen daha yirmi beş yaşlarındasın, istesen yüz kere daha hayatını yeniden kurarsın. Ama benim yaşım yeniden başlamak için çok geç.

DAHA GENÇ: Size öyle geliyor,eğer geçsen demek ki her şey daha kolay olmalı. Ben otuz yaşında, yakışıklı, ayık ve bekar damadı nerede buluyum?

DAHA YAŞLI: Artık etrafta boşanan çok.

DAHA GENÇ: Boşananlar kendi kendine bekar olmuyorlar. Onlarla önce eşlerin boşanmaları lazım.

DAHA YAŞLI: Sen çok oynaksın, bak ya iş kadını...

DAHA GENÇ: Zamanımı kaçırdım, şimdi telafi etmem lazım.

DAHA YAŞLI: Ama acımak ta lazım.

DAHA GENÇ: Sizce ben acımadım mı? Hayat boyunca hep başkasına yol verdim, salak. Kız arkadaşlarıma, eşlere, alakasız kadınlara – işte bu şekilde kocasız kaldım. Dişleri sivri ve uyanık herkes yerini bulmuş. Artık onlar acısınlar, benden bu kadar yeter. Ben yaşamak istiyorum. Şimdi. Yaşamak. Herkes gibi. Ve her şeyim olsun istiyorum. Şimdi. Ve ben hakkımı istiyorum.

DAHA YAŞLI: Ya vicdan?

DAHA GENÇ: Vicdan mı? Eğer sizinki dışarı bakmaya başladıysa, demek ki buna hazırды. Demek ki öyle yada böyle hayatında biri olacaktı. Ben olmasam başkası olurdu. Öyle ise ben olayım daha iyi.

DAHA YAŞLI: Ne konuştuğunu anlıyor musun? Bunlar korkunç şeyler.

DAHA GENÇ: Korktuysanız, dinlemeyin – zorlayan kimse yok. Ben sizinle konuşmuyorum zaten.

DAHA YAŞLI: Kiminle o zaman?

DAHA GENÇ: Kendi kendime konuşuyorum.

DAHA YAŞLI: İyi misin?

DAHA GENÇ: Gayet normalim, sadece çağdaş kadını, siz ise – naftalin.

DAHA YAŞLI: Tamam, işte naftalini rahat bırak.Lütfen iyi niyetle söylüyorum – kocamı geri ver.

DAHA GENÇ: Hayır. Siz onu bana bırakın. Ondan bıktım sıkıldım diyen sizdiniz. Yirmi sene kullandınız ya – yeter, başkasına da izin verin.

DAHA YAŞLI: Sana kalsa her şey çok basit sadece bırakmak. Demek ki hayatımız boşuna mı geçti? Yükümü yokuştan yukarı taşıdım, zorlandım, düştüm, morluklarım oldu, ama ona rağmen umutluydum; Bu yükü taşımanın bir anlamı olduğunu, yolun sonunda bir ödül olduğunu düşündüm; Bir tohum kadar mutluluğun yada biraz huzurun olacağını düşündüm... Eee... Şimdi hiç bir şey olmayacak mı?

DAHA GENÇ: Ben de yükü taşımak istiyorum.

DAHA YAŞLI: Bana ne oluyor? Senden kendi kocamı mı istiyorum? Bu «altının» sahibi olmak istiyorsan – al senin olsun. İstersen bugün. Onun yarı akıllı annesiyle beraber senin olsun.

DAHA GENÇ: Siz emretmeyin, biz karar veririz.

DAHA YAŞLI: Eğer o isterse.

DAHA GENÇ: İster, hem de nasıl.

DAHA YAŞLI: Ben onu sana versem bile, gene de evden ayrılmaz, hendekte gibi saklanır. Ben onu tanımaz mıyım?

DAHA GENÇ: Ben de onu tanıyorum.

DAHA YAŞLI: O zaman neden seninle evlenmediğini açıkla.

DAHA GENÇ: Neden, neden, çocuklarımı bırakamıyor, o yüzden.

DAHA YAŞLI: Ne çocukları? Bizim bir oğlumuz var.

DAHA GENÇ: Hayır, iki çocuk, erkek ve kız.

DAHA YAŞLI: O mu sana söyledi?

DAHA GENÇ: Herhalde.

DAHA YAŞLI: çocukları gördün mü?

DAHA GENÇ: Hayır.

DAHA YAŞLI: O kırk yaşındaki erkek sana yalan söylüyor. Ben de çok önceden evli biriyle çıkıyordum. Ve onun dört çocuklu olduğunu anlatması benim vicdan azabı çekmemin sebebiydi. O zaman vicdanım daha gençti, yeterince güçlü değildi, şimdi ise farklı. Ben dayanamayıp ilişkimizi bitirdim. Sonra onun dört çocuğu değil bir kızını olduğu ortaya çıktı, o da - Onun öz kızı değil, karısının kızınıymış.

DAHA GENÇ: Her şeye rağmen o benim olacak.

DAHA YAŞLI: Öteki dünyada.

DAHA GENÇ: Bunu göreceğiz.

DAHA YAŞLI: Tamam, bana inanmıyorsan ona sor.

DAHA GENÇ: Nasıl yani

DAHA YAŞLI: Çok basit. O birazdan gelecek, ikimiz karşısında durup, ben: “Seç, ya ben ya o. Eğer onu seçersen - nereye gidersen git” derim.

DAHA GENÇ: Şimdi bunların tam sırası mı... Önce onu enfarktüs yaptınız, şimdi de onun tabuta mı girmesini istiyorsunuz?

DAHA YAŞLI: Onu ben mi yaptım? Ben mi? O iki cephe için çalışmadan önce gayet sağlıklıydı. Onun seninle uzun seferleri başlayınca zorlanıp dayanamadı. At güçleri yetmedi.

DAHA GENÇ: Sakalların - eşek şakası.

DAHA YAŞLI: Herhalde onu kıskançlıkla ve mutsuzlukla tükettin. O yüzden seni artık görmek istemiyor.

DAHA GENÇ: Sizi de istemiyor.

DAHA YAŞLI: Beni merak etme, istese de istemese de beni görecek. Şimdi ben onun beynini biraz yıkıyım, ondan sonra ne isteyip istemediğini görelim.

DAHA GENÇ: Ona heyecanlanmak yasak. Onu öldürmek mi istiyorsun? Gitseniz iyi olur.

DAHA YAŞLI: Bu kadar düşünceliysen - sen git. DAHA GENÇ: Siz gidin. Benim acelem yok.

DAHA YAŞLI: Aklın başında mı? Ben onun hala resmi eşiyim.

DAHA GENÇ: O zaman sizin resmi ziyaret gününüzde gelin. Bugün günlerden benim.

DAHA YAŞLI: Bana bak, kompostunu al ve merdivenden hızlıca in.

DAHA GENÇ: Yavaş, yavaş... BeBen de çantaları dağıtmayı bilirim.

DAHA YAŞLI: Ben gerekirse seni de dağıtırım.

DAHA GENÇ: Kolların kısa.

DAHA YAŞLI: Seninki ise çok uzun. Kendi kocan olmadığı için başkasının kocasına ellerini uzatıyorsun. Sürtük!

DAHA GENÇ: Şimdi o kapıyı açar, ve unuttuysanız o kalp hastası. Gidin. Biraz da onu düşünün.

DAHA YAŞLI: Seninle buluşurken o beni düşündü mü? Ben de kalp hastasıyım. Uza buradan,yoksa bağırırım ve tüm hastaneyi ayağa kaldırırım.

DAHA GENÇ: Bağırın, bana ne. Size gülecekler.

DAHA YAŞLI: Sen istedin... Al sana... al sana...

DAHA GENÇ: Ne oldu? Ne oldu? İyi misiniz?

DAHA YAŞLI: Salak...

DAHA GENÇ: Bir şey mi söylediniz?

DAHA YAŞLI: Salak... Sen salaksın. Tuşa basıp hemşire çağırmayı mı düşünüyorsun? Nerede bu tuşların çalıştığını gördün?

DAHA GENÇ: Şimdi kendim gidip çağırırım.

DAHA YAŞLI: Geçti galiba. Bana söyler misin neden Semyen'e yapıştın? O sana hiç yakışmıyor. Onun nesini sevdin?

DAHA GENÇ: Semyen mi? Hangi Semyen?

DAHA YAŞLI: Kocam benim, başka kim olacak?

DAHA GENÇ: Kocanızın ismi Semyen mi?

DAHA YAŞLI: Evet.

DAHA GENÇ: Böyle zayıf, sinirli, saçları koyu arada beyazlarla mı?

DAHA YAŞLI: Evet.

DAHA GENÇ: Daha önce bu tarafta yatan mı?

DAHA YAŞLI: Neden “daha önce” diyorsun? Şimdi nerede o zaman?

DAHA GENÇ: Sizin sekiz gün gelmediğinizi unuttum ya.

DAHA YAŞLI: Ne oldu ona?

DAHA GENÇ: Hiç bir şey. Sizi Semyen çoktan o köşeye geçti, ve onun yerinde Anatoliy yatıyor. Böyle sarışın, tanıyor musunuz?

DAHA YAŞLI: Şvetsov mu? Tanımaz mıyım. Demek ki sen onu ziyaret ediyorsun.

DAHA GENÇ: Evet.

DAHA YAŞLI: Ne zaman acaba bizim erkeklerimiz gelirler?

DAHA GENÇ: Artık az kaldı, gelecekler. Peki ya siz... siz onun karısını gördünüz mü?

DAHA YAŞLI: Tabi ki gördüm.

DAHA GENÇ: O nasıl biri?

DAHA YAŞLI: Normal kadın işte.

DAHA GENÇ: Güzel mi?

DAHA YAŞLI: Herkesin zevki farklı. Ben beğenmiyorum.

DAHA GENÇ: Siz beni ona anlatmayın, tamam mı?

DAHA YAŞLI: Salak mıyım sence? Sen buraya ziyaretin yasak olduğu günlerde geliyorsun.

DAHA GENÇ: Eee..?

DAHA YAŞLI: Eee... İşte... benden başka Semyen’e gelen var mı, gördün mü?

DAHA GENÇ: Kim kime geliyor bakmıyorum bile, kendi sıkıntıları bana yetiyor.

DAHA YAŞLI: Bunu anladım, ama gene de görürsen belli et biraz...

DAHA GENÇ: Hiç bir şey bilmiyorum, doğru söylüyorum. Ama sizin ziyaretin yasak olduğu günlerde, bence gelmemeniz lazım.

DAHA YAŞLI: Öyle mi düşünüyorsun?

DAHA GENÇ: Tabi ki! Ne gerek var? Ama ben hiç bir şey bilmiyorum, yanlış anlamayın!

DAHA YAŞLI: Tamam, öyle düşünmedim.

DAHA GENÇ: Benimkinin gerçekten mi iki çocuğu var?

DAHA YAŞLI: Erkek ve kız. Sen üzülme. Her şey yoluna girecek. Sen gençsin, uyumlusun, ve önemli olan onun için yenisin.

DAHA GENÇ: Yeni değilim. Bir sene beraberiz, onu bıktırdı bile.

DAHA YAŞLI: Bir sene... Karısıyla omuz omuza on, yirmi, otuz sene... nasıl bıkmazın? O “korkuluğunu” bırakır göreceksin.

DAHA GENÇ: Bırakmaz, her şey boşuna. Erkekler artık kendi başına karar verebiliyorlar mı?

DAHA YAŞLI: Tek başına karar vermiyorsa, onun yerine karar veren uyanıklar çok olur...

DAHA GENÇ: Hayır. Aile - ailedir, bu kadar kolay bırakamazsın. Ve niçin? Benimkine bak mesela. Şimdi ev, çocuklar ve karısıyla ikimiz - her şey onun, bırakırsa sadece ben kalırım. Ben her şeyi anlıyorum. Ve herkes aynı, o yüzden siz üzülme. Hayatınızda her şey yoluna girecek.

DAHA YAŞLI: Hayır, asıl senin hayatında her şey yoluna girecek.